

פד:

עין משפט
נר מצוה

י"ב א מ"י פ"ח מהל'
מטה"ק הלכה י':

המזבח מקדש פרק תשיעי זבחים

[illegible][illegible]

דבוקתו דקדוקו [א] מש
[ב] יבי הפילם שלם [ג] א
 און סכס
 תפלים עדיין כיון דלא
 הנה"ה יצא שחר יוצא
 ילא דס [ד] ל
 נשחרו מתחלה כן עדי
 תחר ונתלם בנני א מדי
 מיפסלי אלא נמחו השח
 ילא ועד כיון דשמיני לא
 נ [ה] בבס און דלמא
 כיון חיל לכו דלמא [ו]
 תמי למחר הוול ונשח
 דילפין [ז] מהשכר דס
 שאלו [ח] גמח דפסח דס
 דילקו [ט] זר נמח דמח
 נשחר ועוד א דמשר
 רבי יהודה פסל ליה הכה
 כ"רס דהכר דברס מעילי
 לרבי יהודה ויחיל [י] [יא]
 נמח שחמל [יב] [יג]
 רבי יוסי הגלילי ור"ע
 נמחו [יד] דס מחמורס
 שחמל [טו] דס פסולת
 נמח כשר [טז] דס הו

ה' כ"ע לא פליגי דידרי
מח' ע"כ לא קאמר ר"ש
עולם נשחטין כלפון וקבל
משמע דפליגי דה' דה"ל
הכתוב ומיעט מרבה
פסולין בקדש ומוציא
פסולין בקודש ורבי יו
מפני מה אמרו לן בה
באימורין לן באימורין
בבבשר ויציא שהוצי
הואיל והותר לעבודת
ומרצה לפיגול חוץ ל
לחין לזמנו שקבלו
בהנך פסולי דחוו לע
דבר שלא בהכשרו
ואת תורת העולה רי
השושט בהמה כי
בחין פטור בחין

לענין כי יהודה אלא ירדו דנטע
 שם אלא כסדר דחור לעברת
 שם ומהיר כסדר עיון כי שם
 אלא ופסולין דלא חור לעבודת
 שחיתא שרה אלא שחטנו
 דקמחמיא ליה בר יוסף ממחמ
 דבגמ' דמחור אלא שחטנו
 דמקום שחטנו אלא היה חור
 יש לתמות פסול מחיר לפסול
 אלא שם היה פסולין בקי
 וקוסדו והשחט רובע ומרגע
 יוסף הגלילי דאמר דאמר
 יוסף רבויין אלא הגלילי אלא
 אלא העובד וקסדר וולדות ק
 תמא (קמן דף קד.) קרי ליה
 דה (מח.) קרי פסולת
 דה דהוויין ק דקדשים אלא
 שם אלא כלאים ויאלו חור
 כלל דחנן פרק כלא מערי
 אלא חור אלא קדוש דה
 יוסף קדשים שהפילו וכלאו הכח
 יוסף קדוש חור אלא כיון
 איכא אלא חור קדשים

[illegible]

וְיִשְׂרָאֵל יִשְׁכַּח מִיָּסֵי לֵב. לִשְׁכַּח
לֵאמֹר יִדְרֹ: שְׁכַח לֵן כֶּשֶׁר כִּי
כֶּשֶׁר כֶּשֶׁר. כִּנּוּן כֶּשֶׁר שֶׁלֹּא
לִאמֹר | עוֹלָה וְלִאמֹר

למעלה שנתן למטה כמו
 ר' אשי אפילו בקדש דלם
 נוסף הרס ועלדן קדש קב
 יוסף דלא אשנתן אל הכס
 אלו בקדש דמשמע ברס
 העלאת העין (של דף סו)
 ומימי מינה ראה לדור
 כי פולו בקדש לרע
 חטיותו יותר מקבלה כי
 ברס פרק יואל דופן (מדי
 גלסו כי ויחל אל מוקד
 יוסף הוא אל מפרס פרק
 היה חתן כדדשוני בשל
 יום הכיפורן קדושים לאח
 ואל לפח אל מועד אע"י
 כי ברוחיו קדושים ו
 אמר עליו ידדו אל משו
 ימי משנת לה קדושים ה
 (מורה דר: כ"ג) אומ
 ו"ל המקדיש כגון קדושה
 בשם כחל דמי כדדשוני
 ור' המקדיש קדושים כמו
 דש עליון קדושים ואל

יצאו לעומתם ואמרו ויגויסו
 ר' הקדש הוזהר וקשה לר"מ
 דללא חזקתו הוזהר דלאמר
 ויגויסו [דלאחר] הכרזת רובא
 אבל יואל דדס (ב) פסיל
 השכר פנים ועוד י"ל דנכנס
 לעל צ"ל אחרו מקומו
 ופסיל ואחרי צ"ל דהוא נשפיל
 מצי גמר תמימורין מה בכך
 אעבוד השכר דלי לא מינה
 פסיל למחלוקת אב מניין אב
 כמי אטערינן למחר חזקת
 חזקת עבודה יצור אבל זר
 הדא כפר בחבירו וגם לא הוזהר
 וקשה תעלה השכר (דף סה) ג
 וליק' חזקת דמיון דמיון
 כיוצא"ב לא לא לפינן
 מהו חזקת דהאס דמספגא
 וידיק נפול מבחלה לר"מ
 מכאן לה לפי גירסת ר"מ
 מבחלה מהו לעיל (דף סה)
 הוזהר יאל דמה לימכר
 פסיל שגלים דשארש חזקת
 מבחלה ימאח אסחוייה
 מנן צ"ל בחזקת ומהו דף

סולין מהכא: לן דרס כרס. שאם עלה מורין. שאם עלו לא ירדו: שברי לן הגאכלין לשני ימים: יואל כו'. ובידא' השם ירד יואל דרס (ה) פסל רב. יהודה דפיקי לא תלתא פסולי שמלתא מיעוטי ומסבבא למעוטי יואל דרס: מדנשט חון לזמנו דלשכחן ליה רעיו אפילו בפנים שמרע לפיגולו יענש כרס: דחוו לעבודס יצור. כעון טומא: דבר שלא כהשכירו. כון לן בחיבורא: מדבר כסהכשירו. כבשר יואל דמקדש מיואל דנמה שאין שם מחיה: פמין ליה. ולאסמכתא למיתליה: השוחט בחוק כחיה כליה בפנים והפסל. אותה כחיה במסוס מעלה בחוק ואפילו לרי יהודה דלמר אס עלתה בפנים חרד ולא מיבעיא הך דאס עלו לא ירדו דחייב על העלאתו בחוק דלאמרין כפי' השוחט (לקמן דף קא): דהא מתקבלין בפנים אלא אפילו הך ו' לרי יהודה חייב: לא

לו פסולין חרקו את דמן דקאמר בסמוך
עבודת ציבור לאמר דלא ירדו דלא ברע
לא יאמר ר"א לא ירדו בשביל שחטת
מקום אם קבלו ימי אדם כל דלא יאמר
הנה (דף ק"ג ויג.) שאפילו שחט בצפון וקבל
יטבולין אין מטמאין בגדים אביה הבלעשה
קדשי קדשים דחשיב פסולו בקדש
ואומציהו דאין קדש אלאם פסוליהו לנדב
מזבח הוה מומא ומזבחא דסם מן הבור
ק"ח מה.) משמע דלא אינטריך האי קרא
עבד קשה דלזין אדם ואמר שחט
מזבח (קמח דף קיד.) ווא"ת אהבן ומחיר
המקורין (מחיר דף ק"ג.) לכל דבר שחט
שיאזר לאמור העולם ומ"מ אין כלל אחר
היו חולין עד שעת ציאתו וכלאם ויזא
הנה שפירשתי ינחא וע"כ הא שמעין
קרא דלזמן ומחיר שחטתיהו דלא משכח
לזמן דלזמן לא חוו להשקיעהו אלא קמבר
יזאה עוממטוס ואנדריגיונס אין קדושה
אפה (א) וקשה דר"ש דקבר בחיות (א)
דמשמע דלא פליג עלייהו ר"א אלא על
אוס ואנדריגיונס ו"ג שר (א) בחבל ארץ
בגבורה א"ר אין בקדשים שחטיו מודה

פֶּרֶךְ לִפְרֹשׁ שִׁלְיָהּ בְּהֵמָּה הַמִּקְשָׁה (וְחֹלֶן)
 סִכְרָה וְלִדְרוֹת מִקְשָׁה מִמֶּנּוּ אִמֵּן דְּרִשְׁוִין
 בִּקְדָּשׁ גְּבִי טוֹמְטוֹס וְאִנְדְּרוֹגִינוֹס אֵלֶּה יִלְ
 בִּקְדָּשׁ * לִפְחֹץ טוֹמְטוֹס וְאִנְדְּרוֹגִינוֹס יִלְ
 הַיְּהוּדָה וְאִם מֵהָא' טַעֲמָא גַּמִּי לִמְכַסֵּר
 לִבְהִסְכֹּר וְאִפְרִי בְּדִלְמוֹרִין לִיפְחִין שֵׁלֵא
 דִּי־הָא' דְּלִיק דְּבִרָה לְהַדֵּן בְּנִין אֵלֶּה
 מִקְשָׁתָּהּ הַמִּקְשָׁה יִלְ * מִלְמוֹרִין טַעֲמָא לֵאלֹהִי
 הָא' לֹא מִלְּמִינֵי פִסְלוֹ עֲמוּד הַשֹּׁמֵר בְּדָם
 בְּדָם שְׂחִי לִינֵת יִלְ * מִן הָא' אִין בִּינֵא
 אֵלֶּה מִן דְּעִמְדָּה הַשֹּׁמֵר דִּלְמוֹרִין וְלִבְהִי
 מִקְמוֹתֵיהּ הֹאִילִי אִשְׁתַּקֵּר לִחְזֹן לִנְמוֹל לֵאלֹהִי
 אִף עַל גַּב כְּדֹשֶׁר בְּנֵמָה וְיִמְחִיֵּה אֲשַׁכְחֹן
 אִין אִין לִפְרֹשׁ הַטַּעַם לִפִּי שְׂהֵא פִסְטוֹ
 וְזִרְסָן מִטַּעֲמָאִין בְּנִיבָה הַבְּלִיעָה פֶּרֶךְ
 לִי עֲבֹדֹתָ כְּבֹד וְלֹא גַמְרִי יִלְ * נִמִּי דִּי
 שְׂכָרוֹ וְכֵן לִינֵת הָא' מֵאֲבָרִים וּפְדִרִים הָא'
 לִינֵת יִלְ * בְּלִיעָה (א) לְעִיִן בִּין פִּסְלוֹ בְּקִדְשָׁה
 לִינֵת דְּגַמְרִי בְּצִרְיָהּ פִּסְלוֹ דִּלְמוֹרִים הָא'
 לִינֵת לְעִיִן בְּפֶרֶךְ שֵׁי (ד) הָא' דְּגַמְרִים וְלֵאלֹהִי
 לְעִיִן בְּצֹחַ טַעֲמָהּ טַעֲמָה גְּבִי פִלְטוֹנָה
 אִף מִינֵאֵל דִּלְמוֹרִים וְאִימֹרִים מִבְּמָה
 וְיִמְחִילָהּ שְׂמַחַת חֹזֶן לִירוּשָׁלַם דִּלְמוֹרִין
 בִּינֵא בִּינֵא דִלְמוֹרִין גּוֹסִיפִיֵּה אֵלֶּה גַּמִּי
 הֵמָּן הַטַּעַם הַטַּעַם שְׂחִי בִּזֵּה וְיִבֹּה:

(א) [עליל נוא], (ב) [עליל סח];
סעט, מנחות ו: מח], (ג) [עליל
נא, סט], (ד) לקמן קרא: ע"ש,
(ה) [עירי היטב מר לקמן קיד,
ד"ה וקסבר, חולין עו: ד"ה
דנבא, נדה מא, ד"ה קסבר],
(ו) [ד"ה והרי]

הגהות הב"ח

[illegible]

גליון הש"ס

תוס' ד"ה ושיצא וכו' לאסוק
בסמכות ואנדיננות. ע"י לקמן
דף קיד ע"ה חז' ד"ה וקסבר:
בא"ד אי נמי יל' וליה לא
קסבר הבעיות. ע"ל דף סח
ע"ה תוס' ד"ה חלק:

שינוי נוסחאות

[illegible]

שיטה מקובצת

דעם לעבסט צובר. פי תשי"ז
מחמת ד' ק' ע"ד (ד"ס)
[ומן:] תד"ר הרב יואל ב"ר
והא' מקמא נמי ליחבר. עין
תוס' מחמת ד' ק' [ע"ד ד"ס שער:]
בא"ד וספר קטא אר"י ויהא
הב ליחבר. עין ב"ר וזל ליחבר
שטמא דר' יהודה דמין דשטון
מחמת תוס'. השב' ליה זין פסול
נקדש. לטעם דמין זין פסול
נקדש. לטעם ד' זין פסול לל
היה השב' ליה זין פסול נקדש
כרובע ורובע זין שבר נקדש
בשמיטה. י"ב י"ב י"ב